

тѣхната готовность да се самопожертвуватъ за народнитѣ ни идеали. И Вие, другари отъ съединенитѣ армии, бѣхте между тѣхъ.

Гордъ съмъ, че на менъ се падна високата честь да Ви командувамъ презъ последнитѣ 20 дена въ таявтора не по-малко славна за Васъ кървава борба срещу 5 противника.

Вашитѣ дѣла при Щипъ, Кочане, Парадлий, Султанъ тепе, Криволакъ, Кукушъ, Дойранъ, Струмица, Баня чука, По-виенъ, Биязъ тепе, Заного, Руенъ, Баждарица, Равна ливада, Меркеза, Киселица, Китка, Дуканъ сж равни на тия, които извършихте при Селиолу, Петра, Лозенградъ, Бунаръ-Хисаръ, Люле-Бургасъ, Чаталджа, Булаиръ, Одринъ.

Тѣ на вѣчни времена ще служатъ като живи свидетели за високитѣ неоценими военни качества на българския офицеръ, на българския войникъ. Отецеството Вамъ дължи вѣчна признателность. Доволни и горди, че изпълнихте докрай Вашия дългъ спрямо Него, Вие сега ще се завърнете при домашнитѣ си. Признателниятъ народъ ще Ви даде заслуженото и бждещиятъ историкъ, когато ще изучава това, що направихте презъ тия две войни, и когато ще се удивява надъ въпроса, какъ една недостатъчно облѣчена, недостатъчно снабдена съ хранителни, фуражни, санитарни, технически и други срѣдства армия е могла въ продължение на десетъ месеца да преодолѣе всички тия несгоди и да се покрие съ чудеса отъ храбрость, несъмнено ще да признае високия патриотизмъ на българския офицеръ и войникъ, несравнената издръжливость на този войникъ, издръжливость, която нѣма равна на себе си ни една отъ съвременнитѣ европейски армии. Тия качества съставляватъ нашата гордость. Съ тѣхъ ние победихме и всѣкога ще побеждаваме.

Офицери, подофицери и войници!

Преди да се отдѣлите отъ позициитѣ си, мислено се обърнете къмъ гробоветъ на Вашитѣ бойни другари, които съ живота си запечатиха нашата бойна слава. Помолете се за успокоението на тѣхнитѣ души. Азъ, прощавайки се съ Васъ, моля Всемогщаго Бога да изпрати своето благословение надъ всичкитѣ Ви начинания и Ви дарува щастие и благополучие въ новия животъ, който сега, преживѣли толкова славни боеве, ще заживѣете.

Сбогомъ, храбри и незабравими бойни другари. Бждете добри граждани, както бѣхте и добри войници.

Генералъ ДИМИТРИЕВЪ

5. НА ПЪТЪ ЗА БЪЛГАРИЯ.

На 29 юлий се получи заповѣдъ полкътъ да тръгне за България, като му се даваше следниятъ маршрутъ: 29—нощуване Стевникъ, 30 — махала Селище, 31 — Дупница, 1 августъ — Червенъ брѣгъ.

Рано сутринтъ войниците бѣха готови и потеглиха за България. Оглеждайки се помежду си преди да тръгнатъ на пжтъ,